

silnice budována příliš blízko břehu některé řeky nebo na kraji nebezpečné propasti nebo rokliny.

Též třeba, pokud možná, hleděti k tomu, aby silnice nebyla vedena příliš dlouhými lesy, které překážejí vysychání silnice.

Pak-li jest nezbytno, silnici lesem budovati, budiž se postaráno o přiměřeně široký průsek. (§. 5. řádu policie silniční, číslo 5. zem. zák. r. 1875.)

Urovnávání.

§. 3. Budování silnice na půdě, jak se tato v přírodě nachází, jmenuje se urovnáváním.

Urovnávání toto jest buďto natarasením, neb skrojením půdy, když se na straně hory odkopává a na straně údolí nasypává — nebo jest vykrojením, když celá cesta na způsob úvozu se vyhloubá, čemuž však za příčinou závějí sěžných a sesouvání se obapolných škarp horských, pokud možná, třeba se vyhýbati.

Materialu k natarasení potřebného dobývá se dílem z odkopův hory, dílem z pobočných příkopův, a kde tyto nedostačují z pozemkův, které k tomu zvláště zakoupiti třeba (ložisk materialu), a které se po skončené stavbě opět prodají k dalšímu obdělávání.

Na každý způsob třeba hleděti k tomu, aby byla země tak pravidelně a účelu přiměřeně vybrána čili vytěžena, jak jen možné, aby nevzešly nepotřebné útraty.

Poměr sklonitosti.

§. 4. V pevné půdě dostačuje k urovnání a k příkopům na 1 metr výšky 1 metr sklonitosti, v půdě kypré nebo písčité třeba poměr sklonitosti zvětšiti.

Příkopy podél silnic.

§. 5. Při rovné a suché půdě není potřebí, aby roveň čili hladina cesty nad přírodní pozemí zvýšena byla, ač neodporučuje-li se zvýšení to z ohledu na sněhové závěje aneb na jiné okolnosti.

Vedlejší příkopy mají pravidlem míti 0·4 metru hloubky a spodní šířky a mají obdržeti jednostřevičnou sklonitost. Podél vyšších násypův aneb kde tomu jinak poloha půdy dovoluje, buďtež je-li toho vůbec potřeba, udělány příkopy v přiměřeně menších rozměrech.